

[หน้าแรก](#) [เกี่ยวกับ TCI](#) » [วิชาชีวศึกษา TCI](#) » [ค่า TJIF](#) [การประยุกต์ใช้งาน](#) » [งานวิจัยของ TCI](#) » [เอกสารคู่คิดภาษาศาสตร์](#) » [กระบวนการสนับสนุน](#) [FAQ](#)

ผลการประเมินคุณภาพวารสารที่อยู่ในฐานข้อมูล TCI

โปรดระบุหมายเลข ISSN หรือชื่อของวารสารที่ต้องการทราบผลประเมิน :

ค้นหา

ลำดับ	ชื่อวารสาร	ISSN	เจ้าของ	จัดอยู่ในวารสาร กลุ่มที่	สาขา
1	วารสารธุรกิจปริทัศน์	1905-713X	คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัย หัวเฉียว เฉลิมพระเกียรติ	1	มนุษยศาสตร์และ สังคมศาสตร์

เข้าชมครั้งที่ 1 วันที่ 2023-09-04 09:45:14

tei.thai@nu.ac.th

การศึกษาปัจจัยการขัดเกลาทางสังคมที่มีอิทธิพลต่อจิตสาธารณะของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง

The Study of Socialization Factors which have Influenced to the Public
Mind of Muban Chombueng Rajabhat University Students

ประภัสสร มีน้อย^{1*} และ ประพงษ์ พสุวนท์²

¹อาจารย์ประจำ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง

²คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร

*E-mail address : giggle9940@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ คือ 1) เพื่อศึกษาการขัดเกลาทางสังคมและจิตสาธารณะของนักศึกษา 2) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการขัดเกลาทางสังคม กับจิตสาธารณะของนักศึกษา 3) เพื่อหาสมการพยากรณ์จิตสาธารณะของนักศึกษา จากการขัดเกลาทางสังคม กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง ในระดับปริญญาตรี จำนวน 400 คน สถิติที่ใช้ คือ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน และการวิเคราะห์ การทดสอบแบบพหุคุณ โดยมีการทดสอบระดับนัยสำคัญที่ .05 ผลการศึกษาสรุปได้ดังนี้

1. ในภาพรวม นักศึกษามีการขัดเกลาทางสังคมและจิตสาธารณะอยู่ในระดับมาก
2. ความสัมพันธ์ระหว่างการขัดเกลาทางสังคมกับจิตสาธารณะของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง พบว่า การขัดเกลาของสถาบันการศึกษา (x_1) กับ จิตสาธารณะ (y) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สูงสุด คือ .525 รองลงมา คือ การขัดเกลาของกลุ่มเพื่อน (x_2) กับ จิตสาธารณะ (y) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .431 การขัดเกลาของครอบครัว (x_3) กับ จิตสาธารณะ (y) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .387 และ การขัดเกลาของสื่อมวลชน (x_4) กับ จิตสาธารณะ (y) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .358 ตามลำดับ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. การขัดเกลาทางสังคมของสถาบันการศึกษา (x_2) การขัดเกลาของกลุ่มเพื่อน (x_3) และการขัดเกลาของสื่อมวลชน (x_4) สามารถใช้เป็นตัวพยากรณ์จิตสาธารณะ (y) ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึงได้ และสามารถสร้างสมการพยากรณ์จิตสาธารณะ ดังนี้

$$\hat{Y} = 21.579 + .588(x_2) + .297(x_3) + .216(x_4)$$

คำสำคัญ : จิตสาธารณะ การขัดเกลาทางสังคม

Abstract

In this study, the researcher had the objectives which are 1) To investigate socialization factors which have influenced the public mind of the student. 2) To study the relationship between socialization factors and public mind of the student and 3) To find a predictive equation of the public mind of the students from socialization. The research population consisted of 400 undergraduate students at Muban Chombueng Rajabhat University. The researcher analyzed the data collection in terms of frequency, percentage, average, arithmetic mean, standard deviation, Pearson's product moment correlation coefficient technique and multiple regression. All the test statistics are statistically significant at the .05 level. The results could be summarized as follows:

1. The students' overall level of socialization and the public mind are at the high level.
2. For the investigation of the relationship between socialization and public mind of the Students at Muban Chombueng Rajabhat University, the researcher found that socialization at school (X_2) and the public mind (y) showed the highest correlation coefficient at .525. Secondly, socialization through peer groups (X_3) and public mind (y), displayed a correlation coefficient of .431. Thirdly, socialization in the family(X_1) and public mind(y), evinced a correlation coefficient of .387. Lastly, socialization through the mass media (X_4)and public mind (y) manifested a correlation coefficient of .358. All of these correlations were at the statistically significant level of .01

3. Socialization at school (X_2), socialization through peer groups (X_3) and socialization through the mass media (X_4) could be used as predictor variables for student public mind. Accordingly, these variables allow for the framing of a predictive equation as follows:

$$\hat{Y} = 21.579 + .588 (x_2) + .297(x_3) + .216 (x_4)$$

Keywords : Public mind, Socialization

บทนำ

ท่านกางกระแซของโลกปัจจุบันที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว เนื่องจากความก้าวหน้าและการแพร่กระจายของเทคโนโลยีต่างๆ ส่งผลให้ประเทศไทยต้องเร่งพัฒนาตนเองเพื่อให้ก้าวทันกับการเปลี่ยนแปลง และสามารถแข่งขันกับนานาประเทศได้ ซึ่งกระแซการพัฒนาที่มีจุดเน้นด้านเศรษฐกิจได้ส่งผลกระทบต่อวิถีชีวิตของคนในสังคมไทยให้มีค่านิยมด้านการแข่งขัน เอาเปรียบซึ่งกันและกัน มุ่งแสวงหาผลประโยชน์ให้กับตนเอง และขาดความสำนึกรักต่อส่วนรวม จากสภาพปัจจุบันดังกล่าว จึงทำให้เกิดแนวคิดเรื่องการปลูกฝังจิตสาธารณะขึ้น โดยสำนักงานเลขานุการสภาพการศึกษา (2548 : 3) ได้กล่าวว่า การศึกษาต้องพัฒนาคนไทยทุกคนให้เป็น“ คนเก่ง คนดี และมีความสุข ” ตามตัวบ่งชี้ที่ 5 คือ มีคุณธรรม จิตสาธารณะ และจิตสำนึกรักในความเป็นพลเมืองไทยและ พลโลก ดำเนินชีวิตโดยยกยิ่ง สุจริต วิสุจริต และมโนสุจริต เป็นสมาชิกที่ดี เป็นอาสาสมัครเพื่อชุมชนและสังคมในฐานะพลเมืองไทย ดังนั้นหากการศึกษามุ่งแต่พัฒนาคนด้านวิชาการและสติปัญญาเพียงอย่างเดียวคงไม่สามารถสร้างจิตสำนึกรัก และความรับผิดชอบต่อสังคมส่วนรวมได้ สถาบันการศึกษาจึงถูกกำหนดให้มีหน้าที่เสริมสร้างจิตสาธารณะแก่เยาวชนตามมาตรฐานการประกันคุณภาพการศึกษาทั้งในระดับหลักสูตรและระดับสถาบัน อย่างไรก็ตาม จิตสาธารณะเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นจากอบรม ฝึกฝน ขัดเกลา ตั้งแต่วัยเด็กและจะพัฒนาไปเรื่อยๆ จนถึงวัยรุ่น และวัยผู้ใหญ่ โดยสถาบันที่มีส่วนร่วมในการพัฒนาจิตสาธารณะ นอกจากสถาบันการศึกษา ได้แก่ สถาบันครอบครัว สถาบันศาสนา กลุ่มเพื่อน และสื่อมวลชน ผ่านกระบวนการขัดเกลาทางสังคม ซึ่งเป็นกระบวนการค่ายทอดวัฒนธรรม การเรียนรู้ทักษะ กฎเกณฑ์ของกลุ่มต่างๆ ที่สมาชิกจะต้องประพฤติปฏิบัติในฐานะเป็นสมาชิกที่ดีของสังคม

จากการเป็นมาข้างต้น ผู้วิจัยในฐานะผู้ปฏิบัติงานสอนนักศึกษาระดับปริญญาตรีพบว่า นักศึกษาขาด จิตสาธารณะหลายด้าน เช่น การไม่ให้ความร่วมมือในการทำงานเพื่อส่วนรวม การไม่ดูแลรักษาของใช้ส่วนรวม การใช้ทรัพยากรฟุ่มเฟือย จากประเดิมปัจจุบันดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษา

ปัจจัยด้านการขัดเกลาทางสังคมที่มีอิทธิพลต่อจิตสาธารณะของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง ซึ่งจะสะท้อนให้เห็นถึงสภาพปัจจุบันด้านความมีจิตสาธารณะของนักศึกษาที่จะเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศชาติต่อไป ด้วยตระหนักรู้ว่า การพัฒนานักศึกษามาในอนาคตจากการถ่ายทอดวิชาความรู้แล้ว สิ่งที่ต้องทำความคุ้นเคยไป ก็คือ การพัฒนาด้านคุณธรรมจริยธรรม รู้จักสิทธิหน้าที่ที่ตนพึงปฏิบัติต่อสังคมและประเทศไทย และส่งเสริมให้บุคคลเป็นสมาชิกที่ดีต่อสังคม ผู้วิจัยมีความคาดหวังว่า ประโยชน์ที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้จะเป็นแนวทางในการส่งเสริมให้มหาวิทยาลัย หน่วยงานและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องได้ตระหนักในหน้าที่ของการพัฒนาจิตสาธารณะของนักศึกษา เพื่อให้เป็นบัณฑิต ที่มีคุณภาพและเป็นผลเมื่อที่เดินทางสังคมต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- เพื่อศึกษาการขัดเกลาทางสังคมและจิตสาธารณะของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง
- เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการขัดเกลาทางสังคมกับจิตสาธารณะของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง
- เพื่อหาสมการพยากรณ์จิตสาธารณะของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึงจากการขัดเกลา ทางสังคม

สมมติฐานการวิจัย

- การขัดเกลาทางสังคมมีความสัมพันธ์เป็นวงก์กับจิตสาธารณะของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง
- การขัดเกลาทางสังคมสามารถพยากรณ์จิตสาธารณะของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง

แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

จิตสาธารณะ หมายถึง กระบวนการคิด และถ้อยคำของบุคคลที่รู้จักเอาใจใส่เป็นธุระ คำนึงถึงผู้อื่น โดยพิจารณาความรู้ ความเข้าใจหรือพฤติกรรมที่แสดงออกใน 3 ลักษณะ คือ 1. หลีกเลี่ยงการกระทำ ที่จะก่อให้เกิดการชำรุดเสียหายต่อของส่วนรวม 2. การถือเป็นหน้าที่ที่จะมีส่วนร่วมในการดูแลรักษาของส่วนรวม ในวิสัยที่ตนสามารถทำได้ 3. การเคารพสิทธิในการใช้ของส่วนรวม โดยไม่มีค่าตอบแทนของส่วนรวมนั้นมาเป็นของตน ตลอดจนไม่ปิดกั้นโอกาสของบุคคลอื่นที่จะใช้ของส่วนรวม (พรพรรณ

พรรคพวก, 2550 : 4) สมพงษ์ สิงหาพล (2542, : 15-16) ได้กล่าวถึง องค์ประกอบของจิตสาธารณะว่า มี 3 ด้านหลักๆ ได้แก่ 1. จิตสำนึกเกี่ยวกับตนเอง (Self Consciousness) เป็นจิตสำนึกเพื่อพัฒนาตนเอง ทำให้ตนเองเป็นบุคคลสมบูรณ์ยิ่งขึ้น เช่น ความเข้มข้น ความรับผิดชอบ ความมานะอดทน 2. จิตสำนึก เกี่ยวกับผู้อื่น (Other Oriented Consciousness) เป็นจิตสำนึกของความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล เช่น ความเห็นอกเห็นใจ ความอ่อนเพี้ยนเพื่อผู้อื่น ความสามัคคี เป็นจิตสำนึกที่คนไทยส่วนใหญ่ถูกหล่อหัดลอมมา จากพื้นฐานดังเดิมของวัฒนธรรมไทยอยู่แล้ว 3. จิตสำนึกเกี่ยวกับสังคม หรือจิตสำนึกสาธารณะ (Social of Public Consciousness) เป็นความตระหนักรถึงความสำคัญในการอยู่ร่วมกัน ซึ่งสังคมไทยสมควรที่จะ ได้รับการพัฒนาขึ้นโดยเร็ว เช่น จิตสำนึกด้านการเมือง จิตสำนึกด้านสิ่งแวดล้อม จิตสำนึกด้านสุขภาพ เป็นต้น อย่างไรก็ตาม จิตสาธารณะในด้านบุคคลจะเกิดขึ้นไม่ได้หากไม่ผ่านกระบวนการขัดเกลาทาง สังคมจากสถานที่ต่างๆ ทั้งทางตรงและทางอ้อม ในรูปแบบที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ โดย ตัวแทนของการ ขัดเกลาทางสังคมที่มีส่วนสำคัญในการพัฒนาจิตสาธารณะ มี 6 กลุ่ม คือ 1. ครอบครัว ในรูปแบบการอบรมของ พ่อแม่ ผู้ปกครอง ซึ่งนับเป็นการอบรมเบื้องต้นที่สำคัญที่สุดที่เด็กจะต้อง ประสบเพื่อเป็นการอบรมที่ใกล้ชิดและมีความผูกพันลึกซึ้ง มีอิทธิพลต่อaramณ์ ทัศนคติ และแบบ ของความประพฤติอย่างยิ่ง 2. กลุ่มเพื่อน เป็นกลุ่มที่มีความสำคัญอย่างมาก โดยเฉพาะในสังคมปัจจุบัน ที่บุคคลของยึดเพื่อนเป็นแนวทางในการปฏิบัติ เพื่อให้เพื่อนยอมรับและเป็นการแสดงถึงความเป็นพวก เดียวกัน 3. โรงเรียน เป็นสถานที่ที่เด็กได้มีโอกาสเรียนรู้วิชาการต่างๆ อย่างเป็นทางการ และยังเป็น สถานที่ที่เด็กได้มีโอกาสพบกับเพื่อนฝูงในวัยเดียวกัน ในขณะเดียวกันก็มีโอกาสได้รับความรู้ และคุณค่าต่างๆ โรงเรียนจึงมีผลต่อการพัฒนาบุคลิกภาพของเด็กได้มาก 4. กลุ่มอาชีพ เมื่อบุคคลได้รับ การอบรมจากกลุ่มนี้ ที่กล่าวมาจะถึงระดับที่จะต้องประกอบอาชีพเลี้ยงตัวเองและครอบครัว ควรจะ ทำอาชีพอย่างไรก็ควรต้องยอมรับและเชื่อในความสามารถของอาชีพนั้นๆ ซึ่งในแต่ละอาชีพก็จะมีคุณค่าและวิธี ปฏิบัติที่แตกต่างกันออกไป 5. ตัวแทนทางศาสนา ได้แก่ วัด พระ นักบวช ผู้สอนศาสนา หรือผู้เผยแพร่ ธรรมของศาสนา บุคคลเหล่านี้จะช่วยขัดเกลาเกี่ยวกับศีลธรรม จริยธรรม และความประพฤติที่ถูกที่ควร ตลอดจนหลักปรัชญาในการดำเนินชีวิต 6. สื่อมวลชน ได้แก่ วิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ นวนิยาย วรรณคดี สื่อมวลชนเหล่านี้เป็นเครื่องมือที่สำคัญและมีส่วนในการขัดเกลาทางสังคมด้านต่างๆ ดังแต่ เรื่องคุณค่า ความเชื่อ แบบแผนความประพฤติ ในสภาพสังคมปัจจุบันเห็นได้ชัดว่า ไม่มีบุคคลใด จะรอดพ้นจากสิ่งร้ายในด้านความคิดหรือพฤติกรรมจากสื่อมวลชน สำหรับสาธารณะทั่วไปถือว่า สื่อมวลชนเป็นแหล่งที่ตนได้รับความเพลิดเพลินและความรู้พร้อมกันไป และชีวิตของคนในปัจจุบัน คุณมีภัยจะต้องพึงพาอาศัยสื่อมวลชน โดยเฉพาะสังคมเมือง สื่อมวลชนจะแผ่ขยายอิทธิพลต่อครอบครัว ทำให้บุคคลได้รับค่านิยมและวิธีการปฏิบัติที่เป็นทั้งด้านบวกและด้านลบมากขึ้น

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

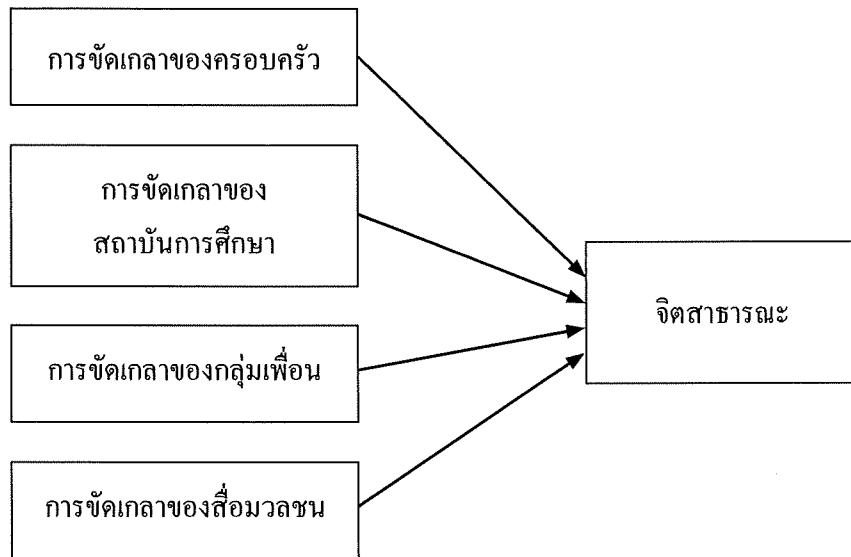
มีการวิจัยที่พูดถึงความสัมพันธ์ระหว่างจิตสาธารณะกับการขัดเกลาทางสังคม ได้แก่ วิทยพัฒนา สีหา (2551) ศึกษาปัจจัยที่สัมพันธ์กับจิตสาธารณะของนิสิตระดับปริญญาตรี จำนวน 1,068 คน โดยใช้แบบวัด จิตสาธารณะ พบว่าจิตสาธารณะของนักศึกษาระดับ ปริญญาตรีสัมพันธ์กับการเห็นคุณค่าในตนเอง อัตตโนหัศน์ ค่านิยมบุคคลทางครอบครัว การขัดเกลาทางสังคม และเหตุผลเชิงจริยธรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และปัจจัยที่สามารถพยากรณ์จิตสาธารณะของนิสิตระดับปริญญาตรี คือเหตุผลเชิงจริยธรรม อัตตโนหัศน์ ค่านิยมบุคคลทางครอบครัว มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .302 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มีอำนาจจำแนกในการพยากรณ์ได้ร้อยละ 8.80

ภัสรณ องอาจ (2554) ศึกษาการขัดเกลาทางสังคมที่เกี่ยวข้องกับจิตสาธารณะของนักศึกษา ระดับปริญญาตรี วิทยาลัยดุสิตธานี ผลการวิจัยพบว่า การขัดเกลาทางครอบครัว กับจิตสาธารณะของนักศึกษา มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สูงสุดคือ .668 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นอกจากนี้ ตัวแปรการขัดเกลา ทางครอบครัว การขัดเกลาทางสื่อมวลชน และการขัดเกลาทางสถาบันการศึกษา สามารถใช้เป็นตัวพยากรณ์ จิตสาธารณะของนักศึกษาและสร้างสมการพยากรณ์จิตสาธารณะ ได้

ดวงทิพย์ อันประสิทธิ์ (2555) ศึกษารูปแบบการขัดเกลาทางสังคมเพื่อเสริมสร้างจิตอาสาในชุมชน กรณีศึกษาชุมชนบางน้ำหัววาน อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ โดยใช้การวิจัยเชิงคุณภาพ เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยวิธีการสัมภาษณ์เชิงลึก ผลการศึกษาพบว่า กระบวนการขัดเกลาทางสังคมที่ทำให้เกิดจิตอาสาในชุมชนผ่านสถาบันต่างๆ คือ 1) ครอบครัว ได้แก่ วิธีการอบรม/สั่งสอนด้วยวาจา การทำตนให้เห็นเป็นแบบอย่าง การลงโทษ การสร้างแรงจูงใจด้วยการให้รางวัล สร้างกฎเกณฑ์/ข้อตกลงร่วมกัน การให้เรียนรู้ด้วยตนเอง 2) ศาสนา ได้แก่ วิธีการอบรม/สั่งสอนด้วยวาจาสร้างกฎเกณฑ์/ข้อตกลงร่วมกัน การให้เรียนรู้ด้วยตนเอง และ 3) โรงเรียน ได้แก่ วิธีการอบรม/สั่งสอนด้วยวาจา การลงโทษ การให้รางวัล การทำให้เห็นเป็นแบบอย่าง และเมื่อเปรียบเทียบกระบวนการขัดเกลาของจิตอาสาของสถาบันทางสังคมที่สำคัญพบว่า วิธีการทำที่ทุกสถาบัน ทั้งสถาบันครอบครัว ศาสนาและโรงเรียน ได้ใช้มากที่สุดคือ การขัดเกลาทางสังคม ด้วยการอบรม/สั่งสอนด้วยวาจาและวิธีการทำให้เห็นเป็นแบบอย่าง รวมถึงวิธีการลงโทษด้วย

กรอบแนวคิดในการวิจัย

จากแนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยได้นำมาสร้างเป็นกรอบแนวคิดในการศึกษา ปัจจัยการขัดเกลาทางสังคมที่มีอิทธิพลต่อจิตสาธารณะ

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถาม (Questionnaire) ดังมีรายละเอียดต่อไปนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ทำการศึกษาในครั้งนี้ คือ นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง ระดับปริญญาตรี ที่กำลังศึกษาในปีการศึกษา 2557 จำนวน 6,546 คน ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) ตามสัดส่วน เพื่อหาจำนวนกลุ่มตัวอย่างแยกตามชั้นปี โดยใช้หลักการคำนวณขนาดตัวอย่างของ Taro Yamane ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน ดังนี้ ชั้นปีที่ 1 จำนวน 109 คน ชั้นปีที่ 2 จำนวน 84 คน ชั้นปีที่ 3 จำนวน 107 คน ชั้นปีที่ 4 จำนวน 73 คน และชั้นปีที่ 5 จำนวน 27 คน

ตัวแปรที่ศึกษา

ในการวิจัยครั้งนี้มีตัวแปรอิสระ คือ ปัจจัยด้านการขัดเกลาทางสังคม ได้แก่ การขัดเกลาของครอบครัว การขัดเกลาของสถาบันการศึกษา การขัดเกลาของกลุ่มเพื่อน และ การขัดเกลาของสื่อมวลชน ส่วนตัวแปรตาม คือ จิตสาธารณะของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง การขัดเกลาทางสังคม ซึ่งประกอบด้วยการขัดเกลากลางของครอบครัว การขัดเกลากลางสถานบันการศึกษา การขัดเกลากลางกลุ่มเพื่อน และการขัดเกลากลางสื่อมวลชน กับจิตสาธารณะ ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง ประกอบด้วย

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามวัดการขัดเกลากลางของครอบครัว การขัดเกลากลางสถานบันการศึกษา การขัดเกลากลางกลุ่มเพื่อน และการขัดเกลากลางสื่อมวลชน

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามวัดจิตสาธารณะ โดยแบบสอบถามทั้งสองส่วนเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) และเป็นแบบสอบถามปลายปิด แบบอันตรภาค/ช่วง (Interval Scale) กำหนดค่าน้ำหนัก 5 ระดับ ตั้งแต่ 1 ถึง 5 โดยเรียงจาก 5 คือ มีลักษณะการปฏิบัติหรือความคิดเห็นมากที่สุด และ 1 มีลักษณะการปฏิบัติหรือความคิดเห็นน้อยที่สุด

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บข้อมูลครั้งนี้ดำเนินการโดยสร้างแบบสอบถามและส่งให้นักศึกษาตอบ หลังจากนั้น ตรวจสอบผลการตอบแบบสอบถามที่ได้มาให้ครบถ้วนและนำไปวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป โดยแบ่งการวิเคราะห์ดังนี้

1. ข้อมูลด้านการขัดเกลากลางสังคม ประกอบด้วย การขัดเกลากลางของครอบครัว การขัดเกลากลางสถานบันการศึกษา การขัดเกลากลางกลุ่มเพื่อน การขัดเกลากลางสื่อมวลชน และข้อมูลด้านจิตสาธารณะ วิเคราะห์โดยหาค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2. การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1 การขัดเกลากลางสังคม ประกอบด้วย การขัดเกลากลางของครอบครัว การขัดเกลากลางสถานบันการศึกษา การขัดเกลากลางกลุ่มเพื่อน และการขัดเกลากลางสื่อมวลชน มีความสัมพันธ์เป็นบวกกับจิตสาธารณะของนักศึกษา วิเคราะห์โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน

3. การทดสอบสมมติฐานข้อ 2 การขัดเกลากลางสังคมประกอบด้วย การขัดเกลากลางของครอบครัว การขัดเกลากลางสถานบันการศึกษา การขัดเกลากลางกลุ่มเพื่อน และการขัดเกลากลางสื่อมวลชน สามารถพยากรณ์จิตสาธารณะของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง โดยใช้วิเคราะห์การทดสอบแบบพหุคุณด้วยวิธี backward

สรุปผลการวิจัย

ตารางที่ 1 ระดับการขัดเกลาทางสังคมและจิตสาธารณะของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง

รายการ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. การขัดเกลาของครอบครัว	3.70	0.53	มาก
2. การขัดเกลาของสถาบันการศึกษา	3.89	0.51	มาก
3. การขัดเกลาของกลุ่มเพื่อน	3.50	0.44	มาก
4. การขัดเกลาของสื่อมวลชน	3.76	0.48	มาก
5. จิตสาธารณะ	3.65	0.48	มาก

จากตารางที่ 1 พบร่วมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึงมีจิตสาธารณะอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.65$) และเมื่อพิจารณาปัจจัยการขัดเกลาทางสังคมโดยรวมพบว่า ทุกปัจจัยมีความคิดเห็นหรือมีการปฏิบูรณ์ที่มีอิทธิพลต่อจิตสาธารณะอยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อยดังนี้ การขัดเกลาทางสังคมของสถาบันอุดมศึกษา ($\bar{X} = 3.89$) การขัดเกลาทางสังคมของสื่อมวลชน ($\bar{X} = 3.76$) การขัดเกลาทางสังคมของครอบครัว ($\bar{X} = 3.70$) และ การขัดเกลาทางสังคมของกลุ่มเพื่อน ($\bar{X} = 3.50$)

ตารางที่ 2 ค่าสัมประสิทธิ์ทางสัมพันธ์ระหว่างการขัดเกลาทางสังคมของครอบครัว (x_1) การขัดเกลาทางสังคมของสถาบันการศึกษา (x_2) การขัดเกลาทางสังคมของกลุ่มเพื่อน (x_3) การขัดเกลาทางสังคมของสื่อมวลชน (x_4) กับจิตสาธารณะของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง (y)

ตัวแปรคงที่	(x_1)	(x_2)	(x_3)	(x_4)	(y)	VIF
(x_1)	-	.566**	.466**	.313**	.387**	1.553
(x_2)		-	.550**	.409**	.525**	1.801
(x_3)			-	.438**	.431**	1.623
(x_4)					.358**	1.306
(y)	.387**	.525**	.431**	.358**	-	-

** $p < 0.01$

จากตารางที่ 2 พบว่า การขัดเกลาทางสังคมของสถาบันการศึกษา (x_2) กับจิตสาธารณะ (y) ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สูงสุดคือ .525 รองลงมา คือการขัดเกลาทางสังคมของกลุ่มเพื่อน (x_3) กับจิตสาธารณะ (y) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .431 ลำดับต่อมา คือ การขัดเกลาทางสังคมของครอบครัว (x_1) กับจิตสาธารณะ (y) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .387 และลำดับสุดท้าย การขัดเกลาทางสังคมของสื่อมวลชน (x_4) กับจิตสาธารณะ(y) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .358 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์ตัวแปรด้านการขัดเกลาทางสังคมที่อยู่ในสมการพยากรณ์ จิตสาธารณะและความน่าจะเป็นในการพิจารณาตัวแปรการขัดเกลาทางสังคมเข้าสู่สมการ

ตัวแปร	B	Std.Error	Beta	t	P-value
ค่าคงที่ (constant)	21.579	3.65		5.905	.000
(x_2)	.588	.112	.380	5.260	.000
(x_3)	.297	.133	.165	2.248	.026
(x_4)	.216	.112	.130	1.938	.054

F-test = 30.536 , p = .000 , R² = .317 , Adjust R² = .307 Durbin-Watson = 1.823

จากตารางที่ 3 พบว่า ปัจจัยที่สามารถนำมาสร้างจิตสาธารณะของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้าน จอมบึง คือ การขัดเกลาทางสังคมของสถาบันการศึกษา (x_2) การขัดเกลาทางสังคมของกลุ่มเพื่อน (x_3) และการขัดเกลาทางสังคมของสื่อมวลชน (x_4) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สูงสุดคือ .588, .297 และ .216 ตามลำดับ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สูงสุดอยู่ในรูปแบบแนนดิบ คือ .380, .165 และ .130 ปัจจัยดังกล่าวสามารถนำมาอธิบายความแปรปรวนของจิตสาธารณะได้ร้อยละ 31.7 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .000 และสามารถเขียนเป็นสมการพยากรณ์จิตสาธารณะของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึงได้ ดังนี้

$$\hat{Y} = 21.579 + .588 (x_2) + .297(x_3) + .216 (x_4)$$

อภิปรายผลการวิจัย

1. ผลการวิจัยพบว่า ในภาพรวมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง มีจิตสาธารณะอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เกิดจากการที่มหาวิทยาลัยได้ทำหน้าที่ในการพัฒนานักศึกษา ทั้งด้านวิชาการและด้านคุณธรรมจริยธรรม ประกอบกับมหาวิทยาลัยได้ส่งเสริม สนับสนุนให้นักศึกษาเป็นผู้จัดและเข้าร่วมกิจกรรมสาธารณะประโยชน์ต่างๆ หลากหลายกิจกรรมที่จะช่วยพัฒนาคุณลักษณะบัณฑิตเพื่อออกไปรับใช้สังคม นอกจากนี้ ด้านการจัดการเรียนการสอนมหาวิทยาลัยได้กำหนดให้มีรายวิชาศึกษาทั่วไป คือ รายวิชาจริยธรรมและทักษะชีวิต ทั้งนี้ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งในแนวทางการพัฒนาจิตสาธารณะสำหรับนักศึกษา นอกจากนี้ การที่นักศึกษาได้รับการขัดเกลาทางสังคม ปลูกฝังความคิด และสร้างบุคลิกภาพ โดยมีพื้นฐานจากครอบครัว ตามมาด้วยการขัดเกลาจากกลุ่มเพื่อนซึ่งมีอิทธิพลสำคัญในช่วงวัยเรียน ตลอดจนการขัดเกลาจากสื่อมวลชนที่ปัจจุบันมีบทบาทสำคัญอย่างมากต่อการกำหนดพฤติกรรมและความคิดของคนในสังคม

2. การขัดเกลาทางสังคมมีความสัมพันธ์ทางบวกกับจิตสาธารณะอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เรียงลำดับจากมากไปน้อย ดังนี้ การขัดเกลาของสถาบันการศึกษา การขัดเกลาของกลุ่มเพื่อน การขัดเกลาของครอบครัว และลำดับสุดท้าย การขัดเกลาของสื่อมวลชน

3. ตัวแปรพยากรณ์ที่ดีที่สามารถพยากรณ์จิตสาธารณะของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง คือ การขัดเกลาของสถาบันการศึกษา การขัดเกลาของกลุ่มเพื่อน และ การขัดเกลาของสื่อมวลชน เป็นตัวแปรที่สามารถพยากรณ์จิตสาธารณะของนักศึกษาได้ร้อยละ 31.7 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .00 ผลการวิจัยปรากฏเช่นนี้สามารถอธิบายได้ว่า ปัจจัยการขัดเกลาทางสังคมเหล่านี้มีส่วนช่วยในการพัฒนาจิตสาธารณะของนักศึกษาได้ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากเหตุดังนี้

1) การขัดเกลาทางสังคมของสถาบันการศึกษา ผ่านตัวแทนคือ อาจารย์ผู้สอน และอาจารย์ที่ปรึกษา ซึ่งเป็นผู้ให้ความรู้ด้านวิชาการ โดยมีการจัดการเรียนการสอนที่สอดแทรกคุณธรรมจริยธรรม ตลอดจนการปลูกฝังจิตสาธารณะให้กับนักศึกษา และ จากพฤติกรรมการสอนในห้องเรียนและการดำเนินชีวิตของอาจารย์ มีผลลัพธ์การปฏิบัติเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับนักศึกษา พร้อมทั้งอาจารย์ยังทำหน้าที่ในการสนับสนุน ส่งเสริมให้นักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมสาธารณะประโยชน์ต่างๆ เพื่อพัฒนาจิตสาธารณะ สอดคล้องกับ ศิรินาฏ วรินทร์ (2557 : 97) ที่พบว่า ปัจจัยด้านการจัดการเรียนการสอน หากมีการดำเนินการที่ดี เด็กก็จะสามารถเอาไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน และสามารถที่จะชื่นชอบและปรับเปลี่ยนพฤติกรรมโดยที่เด็กอาจจะไม่รู้ตัว ดังนั้น การจัดการเรียนการสอน ผู้สอนจำเป็นอย่างยิ่ง ที่จะต้องเป็นผู้ที่มีความเชี่ยวชาญและมีความรู้พอที่จะสามารถจัดกิจกรรมให้เด็กสามารถเอาไปประยุกต์ใช้และปรับเปลี่ยนพฤติกรรมด้านจิตสาธารณะได้

2) การขัดเกลาทางสังคมของกลุ่มเพื่อน อาจเป็น เพราะในวัยรุ่นกลุ่มเพื่อนเป็นกลุ่มที่นักศึกษาให้ความสำคัญ และเนื่องจากนักศึกษาใช้เวลาส่วนใหญ่ศึกษาหาความรู้และใช้เวลาว่างอยู่กับกลุ่มเพื่อน ในมหาวิทยาลัย ดังนั้นการขัดเกลาจากกลุ่มเพื่อนจึงมีความสำคัญสอดคล้องกับ สุภาพร้า ภูมิตรัตนารถ (2547) ที่พูดว่า เพื่อนและสภาพแวดล้อมในมหาวิทยาลัย มีส่วนในการปลูกฝังคุณธรรมให้กับนักศึกษา เป็นกระบวนการผลักดันให้เกิดจิตสำนึกรักในการรวมกลุ่มทำกิจกรรมหรือความรักที่มีต่อกลุ่มเพื่อน กลุ่มเพื่อนมีอิทธิพลทำให้นักศึกษามีความเชื่อในพฤติกรรมไปตามกลุ่มที่เขายึดอยู่ เป็นกลุ่มที่สนับสนุน สนองอารมณ์ จิตใจและความต้องการ ซึ่งอาจจะ ไม่ตรงกับอาจารย์ พ่อแม่ และกลุ่มเพื่อนยังอาจมีอิทธิพลในการเปลี่ยนแปลงด้านต่างๆ กระตุ้นให้เกิดความคิดหรือประสบการณ์ใหม่ๆ ได้

3) การขัดเกลาทางสังคมของสื่อมวลชน เนื่องจากในปัจจุบันสื่อมวลชนมีอิทธิพลต่อความคิดและพฤติกรรมของผู้คนในสังคม การได้รับข้อมูลจากสื่อทั้งในแบบดิจิทัลและไม่ดิจิทัล น้อยๆ อาจทำให้เกิดทัศนคติต่อสิ่งนั้นได้ สอดคล้องกับ จักรนาท นาคทอง (2548) ที่กล่าวว่า สื่อมวลชนมีอิทธิพลต่อการกระจายความคิด ความรู้ หรือสิ่งใดสิ่งหนึ่งสู่การรับรู้ของประชาชน หากพิจารณาตลดระยะเวลา การเจริญเติบโตของคนจะเห็นว่า ถูกครอบงำโดยสื่อ ไม่ว่าจะทางตรงหรือทางอ้อม เป็นการสะสมที่ไม่เห็นการเปลี่ยนแปลงแบบฉบับลับแต่เป็นการเปลี่ยนแปลงแบบไม่รู้ตัว

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

จากผลการวิจัยพบว่า การขัดเกลาของสถาบันการศึกษามีความสัมพันธ์กับจิตสาธารณะสูงกว่า การขัดเกลาด้านอื่นๆ นอกจากนี้ การขัดเกลาของสถาบันการศึกษายังเป็นตัวแปรพยากรณ์ที่ดีที่สามารถพยากรณ์ จิตสาธารณะของนักศึกษาได้ ดังนั้นในฐานะสถาบันที่ทำหน้าที่ในการขัดเกลาทางสังคมแก่นักศึกษาโดยตรง จึงควรให้ความสำคัญกับการสร้างจิตสาธารณะ ดังนี้

1.1 ผู้บริหารของมหาวิทยาลัยควรจัดระบบการเรียนการสอน และส่งเสริมการจัดกิจกรรมที่สนับสนุนให้เกิดการพัฒนาจิตสาธารณะของนักศึกษา เช่น การเพิ่มรายวิชาความเป็นพลเมือง หรือจิตสาธารณะ และจัดกิจกรรมบำเพ็ญสาธารณะประโยชน์ต่างๆ ทั้งนี้เพื่อย้ายให้นักศึกษาเกิดความตระหนักรู้ในหน้าที่ของการทำประโยชน์เพื่อส่วนรวม

1.2 อาจารย์ผู้สอน และอาจารย์ที่ปรึกษา พึงประพฤติดตามเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับนักศึกษา และควรปลูกฝังความมีจิตสาธารณะโดยการสอดแทรกแนวคิดในเนื้อหาทุกรายวิชา นอกจากนี้ควรมีส่วนร่วมในการให้คำปรึกษา ส่งเสริม และสนับสนุนให้นักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมเพื่อประโยชน์ส่วนรวม

1.3 กองพัฒนานักศึกษาควรเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้รวมกลุ่มกันทำโครงการ หรือ กิจกรรมสาธารณะประโยชน์ต่างๆ เพื่อเชื่อมความสามัคคีภายใน และสร้างประโยชน์ส่วนรวมแก่ ภายนอก

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษากับนักศึกษาระดับปริญญาตรี และเป็นการวิจัยเชิงสำรวจ แต่จิตสาธารณะเป็นการแสดงออกถึงพฤติกรรม จึงควรมีการสัมภาษณ์ หรือสังเกตพฤติกรรมควบคู่กันไปด้วย

เอกสารอ้างอิง

จักรนาท นาคทอง. (2548). การใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อส่งเสริมกิจกรรมนักศึกษาและจิตสำนึกทางสังคม กรณีศึกษา มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสวนจันทร์. วิทยานิพนธ์วารสารศาสตร์ มหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

ดวงพิพิธ อันประสิทธิ์. (2555). รูปแบบการขัดเกลาทางสังคมเพื่อเสริมสร้างจิตอาสาในชุมชน กรณีศึกษาชุมชนบางน้ำหัวนاء อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตร์ มหาบัณฑิต (การบริหารการพัฒนาสังคม). สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

พรพรรณ พรรคพาก. (2550). ปัจจัยบางประการที่ส่งผลต่อจิตสาธารณะของนักเรียนชั้นชั้นที่ 4 ใน สาขาวิชาเขตกรุงเทพตะวันออก กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ.

ภัสสรรณ องอาจ. (2554). การขัดเกลาทางสังคมที่เกี่ยวข้องกับจิตสาธารณะของนักศึกษาวิทยาลัย คุณศิริราษฎร์. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการวัดและประเมินผลการศึกษา. มหาวิทยาลัยรามคำแหง

วิทยพัฒนา ศีหा. (2551). ปัจจัยที่สัมพันธ์กับจิตสาธารณะของนิสิตระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัย มหาสารคาม. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต (การวิจัยการศึกษา). มหาวิทยาลัย มหาสารคาม.

ศิริรัตน์ แอดสกุล. (2553). สถาบันครอบครัว : พัฒนาการและการเปลี่ยนแปลง. กรุงเทพมหานคร:
โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สมพงษ์ สิงหาผล (2542). ต้องสอนให้เกิดจิตสำนึกรักใหม่. สีมาจารย์. 13 (27). 15-16.

สิรินาฏ วรินสุข. (2557). ปัจจัยสภาพแวดล้อมในโรงเรียนที่ส่งผลต่อพฤติกรรมด้านจิตสาธารณะของ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษารัตนโกสินทร์. วารสาร
วิชาการและเครือข่ายบัณฑิตศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือ. ปีที่ 4 ฉบับที่ 6 ม.ค. – ม.ย.

สุพัตรา สุภาพ. (2535). สังคมวิทยา. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพาณิช.

สุวัตรra ภูมิตรัตนวงศ์. (2547). ปัจจัยและกระบวนการที่เอื้อต่อการพัฒนาจิตสำนึกรักต่อสังคมของนิสิต
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต.จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สำนักงานเลขานุการศึกษา. (2548). รายงานสถานการณ์ศึกษาไทย ปี 2547/2548: راكเหจ้าของ
ปัญหาและแนวทางการแก้ไข. กรุงเทพฯ: ศูนย์วิเคราะห์สภาพและแนวโน้มการศึกษา.

Bandura, A. (1977). *Social learning theory*. New York, NY: General Learning Press.

Barsamian, & Chomsky, N. (2001). *Propaganda and the Public Mind*. Toronto: South End Press.

Bloom, B. S. (1956). *Taxonomy of Education Objective*. New York: David McKay.

